

תת"ע 4121/07/20 - להואני סאיד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 4121-07-20 מדינת ישראל נ' להואני סאיד
בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מבקש להואני סאיד
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 8.7.20 נהג מר להואני סאיד (להלן: "**המבקש**"), ברכב שעליו נמסרה הודעת איסור שימוש על ידי שוטר, בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. ודוק, המדובר בדו"ח מספר 30251564297, מסוג הזמנה לדין, אשר נמסר למבקש במעמד רישום הדו"ח.
2. ביום 3.8.20 התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש, ומאחר והמבקש זומן כדין - קיבל לידי את ההזמנה לדין מהשוטר, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו, והושתו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,300 ₪, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים - הפעלת 3 חודשי פסילה על תנאי מתיק 13015-05-20 בחופף לפסילה שהוטלה בתיק דנן, וכן פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, על תנאי למשך 3 שנים (להלן: "**פסק הדין**").
3. ביום 15.11.20 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

טענות הצדדים:

4. לטענת המבקש, ההזמנה לדין אבדה לו ותאריך הדיון לא היה ידוע לו. אולם, המבקש מצוין כי לא ישב בחיבוק ידיים ונעזר בעו"ד, אשר יצר קשר טלפוני עם מרכז המידע של בתי המשפט, אולם נענה כי טרם נפתח התיק ועל כן לא נמסר לו מועד הדיון.
5. מוסיף המבקש וטוען כי גם אם היה ידוע אודות מועד הדיון בעניינו, לא היה יכול להתייצב מסיבה רפואית, אולם אז היה פועל להגשת בקשה לדחיית הדיון.
6. המבקש מצוין כי רק לפני מספר ימים, כשפנה לקבל עזרת ב"כ במקרה הנדון, נודע לו אודות פסק הדין שניתן בהעדר, ומשכך הגיש הבקשה דנן.
7. כמו כן, המבקש טוען כי הותרת פסק הדין על כנו בבחינת עיוות דין וכי הדבר יגרום לו לנזקים כבדים, מכיוון

שלטעננו לא ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום. עוד מוסיף כי, אי ביטול פסק הדין, ללא בירור טענותיו, תגרום לגזילת זכויותיו הלגיטימיות לקבל את יומו בבית המשפט, וכי ישנו סיכוי טוב וסביר שטענותיו והראיות שבידיו, יביאו לביטול כתב האישום נגדו. בעניין זה הפנה המבקש לע"א 64/53 כהן נ' שלום, לר"ע 526/83 פרושינובסקי נ' שירסון כלל ולע"א 276/62 פרידמן נ' פרידמן.

8. המשיבה מתנגדת לבקשה תוך שהיא מפנה לעובדה כי ההזמנה לדין נמסרה לנאשם במעמד רישום הדו"ח, ולדידה המבקש עשה לעצמו דין עת בחר שלא להתייצב. בנוסף, המשיבה מציינת כי האישור הרפואי שהמבקש צרף לבקשה, תוקן כך שמועד הטיפול המצוין הוא מועד הדיון שהתקיים בעניינו של הנאשם.

9. המשיבה טוענת כי המבקש לא מצוין טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי ההליך מחדש, וכי בבקשתו לא הרים את נטל השכנוע גם באשר לעיוות דין שייגרם לו ככל ובקשתו לא תתקבל. בעניין זה מפנה המשיבה לבש"פ 5988/06 נגר נ' **מדינת ישראל**, בש"פ 6125/09 רבין נ' **מדינת ישראל** וע"פ 6955/15 בלאו נ' **עיריית חיפה**.

10. בסיום דבריה, טוענת המשיבה כי היעדרות המבקש לא נבעה מסיבה מוצדקת, וכי העונש אשר הושת עליו מצוי במתחם הענישה, ועל כן, יש להעדיף את עקרון סופיות הדיון והוודאות המשפטית.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

11. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

12. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

13. לאחר מכן, לגופה של הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליא**").

14. בענייננו, המבקש נמנע מלציין בבקשתו מתי הומצא לו פסק הדין ולפיכך גם אין לדעת אי מתי יש להתחיל במניין שלושים הימים העומדים לרשותו לשם הגשת בקשה מעין הבקשה דנן. מעבר לכך, מתגובת המשיבה עולה, כי היא מתנגדת לבקשה ולפיכך ברי כי הבקשה הוגשה שלא בהסכמת התובע. דברים אלה מקבלים משנה תוקף שעה שחלפה למעלה משנה מאז המועד בו ניתן פסק הדין ועד למועד בו הוגשה הבקשה דנן. במצב דברים זה ובהתאם להוראת החוק, די בכך כדי להוביל לדחיית הבקשה על הסף.

15. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון, הרי שכל טענתו מתמצה בכך שההזמנה לדיון שקיבל לידו, אבדה, ולכן לא ידע אודות מועד הדיון. הגם שהמבקש מסביר כי נעזר בב"כ שפנה למרכז המידע, הרי שהיה עליו לברר אודות גורל עניינו, סמוך למועד העבירה או ברגע בו הבחין כי ההזמנה אינה בידו.
16. למעלה מן הצורך, אציין כי התרשמותי כהתרשמות המאשימה כי אישור המחלה שצורף, נערך ידנית ולא ברור מה המשקל שניתן לייחס לו.
17. לאור האמור לעיל, ומשנמצא כי הסיבה לאי התייצבותו של המבקש לדיון בעניינו אינה מוצדקת, עלינו לבחון עתה האם ביטול פסק הדין דרוש על מנת למנוע עיוות דין.
18. **בהתייחס לעיוות הדין אשר יכול להיגרם, לאחר עיון מחודש בעבירה, בעברו התעבורתי של המבקש ובענישה אשר הושתה עליו ולאור המצב השורר במדינה, מצאתי מקום לקבל את הבקשה באופן חלקי, כך שאני מורה על ביטול גזר הדין שניתן בהיעדר המבקש וקובעת דיון לטיעונים לעונש ביום 11.4.21 בשעה 11:00. 1**
- 19.
20. **המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ותזמנם למועד הדיון שנקבע.**

ניתנה היום, כ"ח טבת תשפ"א, 12 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.